

tään on ehdoton edellytys sille, että pystyy luomaan maailmaan mitään merkittävää, uutta ja ainutkertaista.

Kirja olisikin voinut enemmän painottaa tätä yksinäisyyden luovaa ja yksilöllistä puolta. Liikaa painotetaan tarvetta kuulua joukkoon ja annetaan ohjeita, miten lievittää yksinäisyyttä. Yksi syy yhteisöllisyyden korostamiselle on se, että monet kirjoittajat samastavat narsistisen yksilöllisyyden kaiken yksilöllisyyden kanssa. Kuitenkin myös narsistinen yksilö pakenee itseään ja yksilöllisyyttään. Si-

nä missä köyhä yrittää hukuttaa yksilöllisyyden taakkansa alkoholiin ja muihin huumeisiin, varakas narsisti hukuttaa yksilöllisyytensä valtavan tavara-vuoren alle.

Filosofisessa kirjoituksessa todetaankin, että aidon yksilöllisyyden ja vapauden vaalijat ovat vapaaehtoisesti luopuneet maallisesta mammonasta juuri sen tuoman näennäisen turvallisuuden ja hyvinvoinnin takia. Antiikin filosofi Diogenes pukeutui ryysyihin ja asui vainajien hautaamiseen tarkoitettussa saviruukussa, keskiajan pylväs-

pyhimykset asuivat pitkän pylvään päässä välttyäkseen maailman turhalta hälinältä ja – yksinäisyyden äärimmilleen vienyt – Jeesus Nasaretilainen valvoi yksin ja hylättynä Getsemanen yössä ja meni ristille rohkeasti koko maailman pilkkaamaksi ja Jumalansa hylkäämäksi.

”Kamelin on helpompi mennä neulansilmästä kuin massan joukossa viihtyvän luoda jotakin uutta ja omaperäistä”, tiivistää filosofikirjoittaja yksinäisyyden moton ja opetuksen.

Avioliiton pelastaminen ajattelemalla itse

TUULA-MARIA AHONEN

”Ensimmäiset 18 vuotta avioliitossani ovat menneet huonosti, todella huonosti”, Suvi Tirkkonen vastaa kakistelematta luottoystävänsä kysymykseen. ”Päpin olisi pitänyt sanoa vihkipuheessaan: ’Nyt teidän tulee ehdottomasti unohtaa kaikki ne opit, mitä olette omaksuneet havainnoimalla vanhempianne’. Meidän olisi pitänyt tiedostaa heti alussa, että emme missään nimessä voi ottaa mallia omavaraistaloudessa eläneistä isovanhemmistamme tai sodan kokeneista, maan jälleen rakentaneista vanhemmistamme.”

Vanhat mallit alkoivat toimia heti kun pariskunta solmi avioliiton. Naimisiinmenon jälkeen Tirkkoson mies toimi aivan kuin hän olisi saanut sisäänsä ohjelmakortin, joka pa-

ni hänet tekemään töitä aiempien sukupolvien miesten lailla. Hän oli töissä aamusta puolelta öille. Joulut ja juhannukset hän teki kotona tietokoneella työtä:

”Mieheni ei ymmärtänyt, miksi en ollut onnellinen, vaikka hän teki niin kovasti töitä. Vanhempi sukupolvi ei ymmärtänyt, mikä minua riivasi, eikä suvainnut sitä, että en osannut olla kiitollinen mieheni ponnisteluista.”

Suomessa on pidetty ajan käyttämistä parisuhteeseen tai perheeseen ajanhaaskauksena. Harva isä osallistui 1960-luvulla lastensa koulun tilaisuuksiin tai edes joulujuhliin. Näin se on muuten nykyäänkin. Lapselle tällainen kokemus tuo syvää arvottomuuden tunnetta. Myös puoliso alkaa tuntea itsensä arvottomaksi ja hylätyk-

Suvi Tirkkonen
Himoitse, leiki ja rakasta.
Avioliiton pelastustarina
Gummerus, 2011

si, jos puoliso ei huomaa eikä huomioi.

Moni suomalainen muistaa jopa päivämäärän, jolloin vanhempi kehui häntä sen ainoan kerran. Kehut saattoi saada siitä, että oli kiltti ja mukautui vanhempien tahtoon tai hyvästä työsuorituksesta. Ja kehuja oli todennäköisesti nousuhumalassa tai kuolinvuoteellaan, Tirkkonen kuvailee köyhän Suomen maan kansalaisten kykyä hoitaa ihmissuhteita perheen sisällä.

Tirkkonen päättää muuttaa tilanteen ja aloittaa itsestään:

”Intohimo on ollut aliarvostettua suomalaisessa kulttuurissa. Se on kuulunut taiteilijoille ja hulluille. Intohimoista ihmistä pidetään yhä höyrypäänä. Parisuhdekirjallisuudessa törmäsin toistuvasti näkemykseen, että intohimo sammuu kahdessa vuodessa. Minulle intohimo on elämää ylläpitävä voima. Tarvitsen intohimoa työntekoonkin. Päätin, että en anna intohimon valua pois elämästäni, vaan tavoitelen sitä elämäni yleensä, en vain parisuhteeseeni. Asioista innostuminen yleensä ja niihin uskominen erityisesti vaatii kyynisyyden ja pessimismin hylkäämistä.”

Suuri asia lähtee liikkeelle pienistä teoista. Tirkkonen kysyy itseltään kotitöiden kohdalla: Haluanko tehdä tämän asian? Haluanko tehdä sen nyt? Mitä haluan tehdä?

Ei uskoisi, miten mullistavaa on tehdä itselleen kysymys: siivoammeko nyt perjantaina vai joskus muulloin, Tirkkonen kuvailee kaavoista vapautumisen alkua. Hän alkaa lisätä omaan elämäänsä kauneutta, kehoa hellivää liikuntaa, tervehdyttää ruokavaliotaan, alkaa uskotella itselleen olevansa arvokas, vaik-

ka kukaan ei annakaan hänelle aikaansa.

Hän opettelee pois suorittavan naisen roolista ja opettelee olemaan elämästä nauttiva nainen. Pystyyyn kuollut avioliitto alkaa heräillä henkiin. Pariskunta opettelee yhdessä, miten modernissa parisuhteessa ollaan. Positiivista energiaa alkaa virrata myös perhe-elämään. Lapsille annetaan myös kaikkein arvokainta, aikaa ja huomiota. Tirkkonen ajattelee itse ja toteaa terapeuttien neuvon puhumisen lisäämisestä vääräksi:

”Olimme 20 vuotta puhetyöläisinä puhuneet perheessämme, emmekä onnistuneet ratkaisemaan ongelmiamme. Aloimme perheessä ja parisuhteessa osoittaa välittämistä konkreettisesti koskettamalla. Eläin meissä piti ensin saada tyytyväiseksi ja vasta sitten voitiin keskustella älykkäästi.”

Tirkkonen kehottaa miestänsä pitämään tukkimiehen kirjantapoa siitä, että hän koskettaa vaimoaan päivässä vähintään

kymmenen kertaa. Hänelle oli samantekevää, minkälainen miehen tunnelataus oli koskettamisen hetkellä. Tärkeintä oli opetella hellyysrutiineja.

Perhe kehittää yhdessä onnellista elämäntapaa, missä tärkeä aines on perinteinen: yhdessä syöminen kauniisti katetussa pöydässä joka ilta.

”Kysyin kerran 33 oppilaan luokassa, kuinka moni syö päivittäin perheensä kanssa. Kolme vastasi myöntävästi. Saattaa tuntua aidosti siltä, ettei ole aikaa ruokailla yhdessä. Entäpä edes kupillinen teetä perheen kanssa – edes hetki rauhoittumista ja katsekontaktia oman perheen kanssa päivittäin?”

Tirkkonen kirja rohkaisee ajattelemaan itse. Kaikki asiantuntemus ei ole vain terapeuteilla. Omin ja yhteisin aivoin voidaan päästä paljon onnellisempaan lopputulokseen kuin kalliiden asiantuntijoiden avulla. Heidänkin apuaan pariskunta Tirkkonen kokeili, tuloksetta.